

Interview:

Anne Louise og Mia

**Interviewet af:
Anders og Denise
Tekst:
Denise.**

Det er fredag d. 20. april 2012. Stedet er Horsens Ny Teater – Dagen og stedet hvor Horsens Harmonika Klub afholder den årlige forårskoncert. I Teatercafeen sidder Mia og Anne Louise og venter på at Anders og jeg kommer ud til dem. De har netop sat sig efter en veloverstået præstation. De er lettede og ikke mindst sultne.

De har været spændte på at skulle optræde på teateret, bl.a. fordi de ikke har den store erfaring i at stå på så stor en scene. De fortæller, at deres sceneoptrædener til nu har været på mindre spillesteder, og at det har været grænseoverskridende og dejligt for dem at spille på Teateret.

Med entusiasme starter vi det planlagte interview – tiden skal udnyttes - koncerten er i fuld gang og jeg selv skal på scenen inden så længe. Anders og jeg har forberedt os til dette interview, og havde skrevet spørgsmål ned til de to unge mennesker. (I skrivende stund ærgrer jeg mig over, at jeg ikke havde taget min mobil med hvor der er diktafon. Jeg må nøjes med mine kragetæer af noter og det der huskes :o)

Hvor gamle var I da I begyndte at spille på instrument?

Begge piger var 8 år. Hver især kan de fortælle om en opvækst hvor musik og sang har været en naturlig del af familiefællesskabet.

Hvilket instrument startede i på?

Mia startede med at spille på violin sammen med en veninde og begyndte senere at spille bratsch. Hvorfor det lige blev en bratsch er svært at forklare.

Anne Louise startede med at spille accordion. Hun blev introduceret til instrumentet i folkeskolen, hvor der var et projekt der hed Musikkarusellen. Gennem rotation blev børnene introduceret til forskellige instrumenter.

Vores opmærksomhed blev her afledt. Udover radioen der kørte i baggrunden, kunne der høres et aktuelt dansenummer, som strømmede ud fra højtaleren, Ai Se te pego. På tv-skærmen kunne vi se Birthe og Lene give den gas. I teatercafeen blev alles opmærksomhed rettet mod skærmen hvorfra musikken kom. Der var genkendelse og interesse, og anerkendende nik og rosende kommentarer kom fra Mia og Anne Louise. Videre til interviewet....

Hvad vækkede interessen?

For Mia har interessen for musik altid været der. Mias far spillede musik og selv har hun altid sunget, og begyndte så at spille violin med en veninde. Senere faldt valget på bratsch.

Anne Louises far spiller klaver og der har været meget musik og sang i hjemmet. Det var tilfældigt at hun valgte accordion

Hvor kender i hinanden fra?

Pigerne mødte hinanden på Esbjerg Musikkonservatorium i forbindelse med et sygehusprojekt hvor de skulle spille folkemusik. Herefter fortsatte de med at spille sammen og med at opbygge klassisk musik

Har i et godt råd til andre unge som har et ønske om at spille sammen?

Det er vigtig at lysten er der, og så er det bare at komme i gang. At få taget hul på det, og have nogle gode lærere med erfaring.

Møder I fordomme? Er det in eller yt at spille jeres instrumenter i dag?

Vi møder ikke fordomme, nærmere interesse for vores valg og genre. Vi oplever ikke, at andre unge syntes, det er kikset, at vi spiller bratsch og accordion, og det er ikke yt.

Hvilke tanker har i gjort jer om jeres musikalske fremtid?

Mia håber at kunne leve af at spille musik, og vil gerne have sin egen kammermusikgruppe. Hun har ingen erfaring i at undervise.

Anne Louise har planer om, ved siden af musikken, at blive musikpædagog at undervise og give erfaring videre.

Vi siger tak til Mia og Anne Louise for deres flotte præstation og ønsker dem god vind fremover.